

toplumsal özgürlük

Ücretsiz / ÖZEL SAYI

Şimşek'le özdeşleşen program sermayenin emeğe, emekçiye, doğaya karşı savaşıdır. **Şimşek'in yıkım programına hayır!**

Sermayenin tamamının onayını alan Şimşek, "Ücretler artmasın" derken aynı zamanda firmalar süper-kârlar açıklamaya devam etti. Yani bir yanda enflasyon altında ezilen milyonlarca ücretli var, diğer yanda bu süreçten süper kârlar elde ederek çıkan firmalar var.

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in açıkladığı Orta Vadeli Program (OVP) 2024- 2028 yıllarını kapsayan ve sermayenin çıkarlarını önceleyen ekonomik ve politik yol haritasından oluşuyor. Programın ana omurgasını ekonominin döviz açığını kapatmak, enflasyonu kontrol altına almak ve Merkez Bankası rezervlerini pozitif çevirmek oluşturuyor. Şimşek'in bu hedefleri gerçekleştirmek için çıkarmış ol-

duğu yol haritası ise dış sermayeye, "Bize döviz getirirseniz size yüksek faiz ve kâr payı ödemesi yapacağız. Ve bu ödemeleri yapabilmek için de kendi çalışanlarımızın boğazından kısacağız. Hatta mümkünse kendilerine hiçbir şey vermeyeceğiz. Hepsini size vereceğiz" diyor.

Böylece Şimşek'in dahi-yane fikri

çalışanlardan alıp patronlara vermek oluyor. Hâlihazırda uygulanan ucuz-emek çalış-ma rejimini daha da derin-leştiren program da hayata geçmiş oluyor.

Patronlar programdan memnun

Sermayenin tamamının onayını alan Şimşek, "Ücretler artmasın" derken aynı zamanda firmalar süper-kârlar açıklamaya devam etti. Yani bir yanda enflasyon altında ezilen milyonlarca ücretli var, diğer

yanda bu süreçten süper kârlar elde ederek çıkan firmalar var. Şimşek programı, enflasyonun yükünü tamamen sabit ücretli çalışanlara kesmiş, patronlara dokunmamıştır. Şimşek'in programı, sermayenin çalışanlar üzerinde tam bir tahakküm kurmasını amaçlamaktadır. Sermayenin kârı artarken emekçinin ekmeği küçülmeye devam etmiştir.

Program halklara derin yoksulluk vaat ediyor.

Son derece sınıfsal bir tavırla, enflasyonla mücadele adına ücretler hariç her şey zam yapıldı. Satın aldığımız temel gıdalar ve temel ihtiyaçlar enflasyonun nedeni olarak gösteriliyor. Şirket kârları ve son zamanlarda çok ciddi oranda artan lüks tüketim ile ilgilenmeyip halkın ihtiyaçlarını karşılayan mütevazi alışverişe göz dikmek tamamen sınıfsaldır. Gözlerimizin içine baka

ŞİMŞEK'İN BİR YILI

	1 Yıl Önce	1 Yıl Sonra
Enflasyon	% 39,59	% 75,45
Açlık Sınırı	10.360 TL	18.960 TL
Faiz	% 8,5	% 50,0
Dolar	21,20 TL	32,24 TL
Euro	22,60 TL	35,18 TL
Benzin	21,25 TL	41,50 TL

baka enflasyonu uzun vadede düşürmenin yolunun talebi düşürmekten geçtiği yalanı söyleniyor. Ve onlara göre bunu yapabilmek için her şeyin daha pahalı hale getirilip, halkın daha da yoksullaştırılması gerekiyor. Emeğe, emekçiye, emekliye sabit geliri olan, kamuda ve asgari ücrete çalışan mil-

yonlarca insana bu program dayatılıyor. Şimşek'le özdeşleşen program aslında sermayenin emeğe, emekçiye, doğaya karşı savaşıdır. Bu saldırı dalgasına karşı emekçiler ve ezilenler için mücadeleyi büyütmekten başka çıkış yok. Şimdi bu programa dur demek için harekete geçme zamanı.

Sabit kalan asgari ücret sömürünün azami boyutlara ulaşmasıdır.

Asgari ücrete zam, azami sömürüye son!

Açlık sınırı 18.969 ile asgari ücreti ezdi geçti. Buna karşılık Saray'ın sömürge valisi Mehmet Şimşek açıkladığı OVP ile asgari ücrete ara zam yapılmayacağını söylüyor.

ÜCRETLER SABİTKEN FİYATLAR YERİNDE DURMUYOR

Aralık 2023	Haziran 2024
210 Gr Ekmek 8 TL	210 Gr Ekmek 10 TL
1 KG Patates 11 TL	1 KG Patates 15 TL
1 KG Kuru Fasulye 134 TL	1 KG Kuru Fasulye 155 TL
500 Gr Çay 60 TL	500 Gr Çay 78 TL
1 KG Beyaz Peynir 149 TL	1 KG Beyaz Peynir 185 TL
5 KG Un 58 TL	5 KG Un 75 TL
1 KG Pirinç 49 TL	1 KG Pirinç 57 TL
1 LT Çiğ Süt 13,80 TL	1 LT Çiğ Süt 14,65 TL
1 LT Zeytinyağı 204 TL	1 LT Zeytinyağı 229 TL

* Fiyatlar ucuz ürün satan marketlerin fiyatlarıdır.

Bir işçinin alacağı minimum ücret hesaplanırken temel ihtiyaçlara dair güncel piyasa fiyatları dikkate alınır. Ve o fiyatlara göre asgari bir rakam belirlenir. Bu asgari rakam ile çalışan hem kirasını öder hem karnını doyurur hem de ailesinin ihtiyaçlarını karşılar. Asgari ücret bir işçinin ölmeden yaşamasını, onun ertesi gün tekrardan işe gelmesini sağlayan en alt rakamdır. Bu rakam en son 2023 Aralık ayında 17.002 TL olarak belirlendi. Yani o gün 210 gr'ı 8 TL olan ekmeğe, kilosu 11 TL olan patatese göre belirlendi. Peki o günden bugüne hangi rakam yerinde durdu? Biz söyleyelim: Yerinden oynamayan tek rakam ücretler! Peki bugün 200 gr'ı 10 TL olan ekmeğe, kilosu 15 TL olan patates ve önünden her geçişte değişen fiyat etiketleriyle temel ihtiyaç maddeleri sabit kalan ücretlerle nasıl karşılanacak?

Açlık sınırı 18.969 ile asgari ücreti ezdi geçti. Buna karşılık Saray'ın sömürge valisi Mehmet Şimşek açıkladığı Orta Vadeli Program (OVP) ile asgari ücrete ara zam yapılmayacağını söylüyor. Ekonomik krizin faturası çalışanlara kesiliyor.

Peki patronlar bu ortamda ne yapıyor?

Hepimizi borçlandırı bankacılık sektörünün yılın ilk 4 ayında net kârı 190 milyar 721 milyon TL'ye ulaştı. Koç Holding 2024'ün birinci çeyreğinde 1,3 milyar TL net dönem kârı elde ederken Anadolu Grubu bu sürede toplam 2 milyar 65 milyon 517 bin TL net kâr açıkladı. Sermayenin diğer kesimleri de çok farklı değil. Kriz çalışanları yoksullaştırırken patronların zenginliğine zenginlik katıyor. Enflasyon bir tek çalışanların ücretlerini baskılandırıyor. Onun

dışında fiyatlar da kârlar da yükseliyor. Ücretlerin sabit kalarak erimesi ile patronların kârlarının artması arasında doğrudan bir ilişki var. İşte o ilişki bizden çalınanın kimin cebine girdiğini gösteriyor. Yoksulluğumuz patronların zenginliğini sağlıyor. Sabit kalan asgari ücret sömürünün azami boyutlara ulaşması demek oluyor. O yüzden milyonlarca çalışanın nefes alabilmesi için asgari ücrete gerçek enflasyon oranında zam yapılması ve enflasyon yükseldikçe asgari ücretin de yükseltilmesi gerekmektedir. Yoksullaşmayı durdurmak için, asgari ücrete ara zam yapılması için, hakkımız olanı almak için, insanca ve onurlu bir yaşam sürdürmek için, OVP'yi geri çektiirmek için topyekun mücadeleye!

OVP: SOYGUNA TAM GAZ DEVAM PROGRAMI

Başında sermayenin kayyumu Mehmet Şimşek'in olduğu programın her bir maddesi halka düşmanlık taşıyor.

Halkın yararına tek bir maddesi bile olmayan program, krizin faturasını halka kesip kan kusturmaya yemin etmişcesine yazılmış.

Mehmet Şimşek her fırsatta halka karşı olan düşmanlığını kusuyor. Her fırsatta halkı soyma niyetini açıkça ortaya koyuyor.

Bizlere dayatılan bu sefalet hayatını kabul etmiyoruz!

KRİZİN FATURASI BİZLERE DEĞİL SERMAYEYE KESİLSİN!

#ŞİMŞEKPROGRAMICEHENNEME

TOPLUMSAL ÖZGÜRLÜK PARTİSİ

Servet vergisi, hemen şimdi!

Vergiyi tabana yaymaktan bahseden Şimşek'e sormak lazım: Daha neyimizi almayı düşünüyorsun. Kamu bütçesinin çok büyük bölümü dolaylı vergilerden oluşmasına rağmen, toplanan vergi patronlara teşvik olarak akıyor. Cebimizden toplanan milyarlar bir hokus pokus numarasıyla patronlara aktarılıyor.

Hükümetler, kamu giderlerini karşılamak amacıyla bütçelerini halktan toplanan vergilerden oluştururlar. Vergilerin kaynağı ise doğrudan ve dolaylı olmak üzere iki şekilde sağlanır. Dolaylı vergiler, mal veya hizmetin satış fiyatı üzerine konur. Mal ve hizmetin tüketim amacıyla elden çıkarılması durumunda bu alışverişten alınan vergilere dolaylı vergiler diyoruz. Dolaylı vergiler bizim günlük yaşamda yaptığımız tüm harcamalarda vardır: KDV, ÖTV, ÖİV (Özel İletişim Vergisi) gibi. Dolaysız vergilere gelince... Kaynağı servet ve/veya gelir olan vergilere dolaysız vergiler diyoruz. Gelir vergisine örnek olarak emlak vergisini, kurumlar vergisi-

ni, motorlu taşıtlar vergisini verebiliriz. Bu vergi türü genellikle sermaye ve servet sahiplerinin ödediği vergilerdir.

Bakan Şimşek'in vergiyi tabana yayma stratejisi

2023 yılında toplanan vergilerin yüzde 65'i ÖTV ve KDV'den oluşuyor. Yani toplanan her 100 liralık verginin 65 lirası dolaylı vergilerden oluşuyor. Patronlardan, yani kâr edenlerden toplanan gelir ve kurumlar vergisi sadece ise toplanan vergilerini sadece yüzde 21,5'ini oluşturuyor. Ki bu toplanan vergilerin daha fazlası patronlara teşvikler ve vergi aflarıyla geri ödeniyor. Vergiyi tabana yaymaktan bahseden Şimşek'e sormak lazım: Daha neyimizi almayı

düşünüyorsun. Kamu bütçesinin çok büyük bölümü dolaylı vergilerden oluşmasına rağmen, toplanan vergi patronlara teşvik olarak akıyor.

Cebimizden toplanan milyarlar bir hokus pokus numarasıyla patronlara aktarılıyor.

Türkiye'de en zengin yüzde 1'lik kesim ülkedeki servetin yüzde 40'ını alıyor.

Artan oranda servet vergisi uygulansın!

Türkiye'de en zengin yüzde 1'lik kesim ülkedeki servetin yüzde 40'ını alıyor. Türkiye bu kritere göre Avrupa'da servet dağılımı adaletsizliğinde ilk sırada yer alıyor. Türkiye'de en zengin yüzde 5'lik kesim servetin yüzde 59,2'sine sahip. En zengin yüzde 10'luk kesim ise servetin

yüzde 70'ine sahip.

Yüzde 10'luk servet dilimlerinin en altında yer alan gruplar ise servetin sadece toplamının yüzde 0,4'üne sahip. İkinci yüzde 10'luk grup yani asgari ücret ve altında bir ücretle çalışanlar ise servetin sadece yüzde 0,1'ine sahip. Servet vergilerinin toplam vergi gelirleri içindeki payı yaklaşık yüzde 3. Bizlerin ödediği dolaylı vergiler yani ekmekten, yağdan, gazdan, elektrikten, ücretten alınan vergilerin vergi geliri içerisindeki payı ise yüzde 68! Bu tabloya göre artan oranda servet vergisi uygulandığı takdirde, Türkiye nüfusunun tamamının temel geçim araçlarına ulaşması mümkün oluyor.

Birilerinin serveti artarken, birilerinin borcu artıyor

2021 Haziran'ından 2024 Mayıs ayına kadar olan sürede kredi kartı kullanımı 8 kattan fazla arttı. Toplam kredi kartı hacminin içinde bireysel kredi kartlarının oranı yüzde 75,23 seviyesinde. Enflasyonla mücadele kapsamında, kredi kartları taksit sayısı ile nakit avans oranlarına sınırlama getirildi. Borcu olamayan herhangi bir hane, kişi kalmadı. Daha çok günlük ihtiyaçlar üzerinden kullanılan kredi kartları, fahiş faiz oranlarına rağmen kullanılmak zorunda kalınıyor. Bir yandan bankalara devasa oranda faiz ödenirken diğer yandan ücretlerin sabit kalması tam bir soygun düzenidir.

OVP emekliyi çökertme programıdır

Bir iktidar düşünün ki tek işi şeytanın aklına gelmeyecek oyunlarla yurttaşlarını kandırmak olsun. İşte emekliler bunun en canlı kanıtı. Kimin aklına gelir ki bir kök maaş masalı ile milyonları uyutmak.

Milyonlarca emekli gözlerini açıklanacak kamı oranına dikti bekliyor. Bekliyor ama nafile. Açıklanacak oran ne olursa olsun milyonlarca emekli maaşı yine aynı olacak: 10.000TL Bir iktidar düşünün ki tek işi şeytanın aklına gelmeyecek oyunlarla yurttaşlarını kandırmak olsun. İşte emekliler bunun en canlı kanıtı. Kimin aklına gelir ki bir kök maaş masalı ile milyonları uyutmak. Zam vermek ama büyük çoğunluğun maaşını aynı bırakmak! Evet, 2023 seçimleri için yaptıkları manevra artık emeklilerin zam almadan yıl sonunu bekledikleri bir kabusa dönüştü. Kök maaşlara uygulanan zam oranları en düşük emekli maaşlarının büyük bölümünü yerinden kıpırdatmıyor. Ve bu da 6 milyona yakın insanı cebinde 10.000 TL ile yükselen fiyatlar karşısında savunmasız, çırılçıplak bırakıyor. En düşük emekli maaşının açık sınırının yarısına indiği bir durumda bu rakamı sabit tutmak milyonlarca

En düşük emekli maaşının açık sınırının yarısına indiği bir durumda bu rakamı sabit tutmak milyonlarca insanı ölümle burun buruna bırakmaktadır.

insanı ölümle burun buruna bırakmaktadır. Çalışma hayatı boyunca sömürülen insanların bedelini peşin peşin ödeyerek elde ettikleri haklarının yeni bir sömürü çarkına sokulması demektir. Emeklilerin hak

ettikleri yaşamın ellerinden alınarak patronların büyüyen karlarına katılması demektir. Evet, bizlere yok denen kaynaklar patronlara vergi indirimleri, teşvik olarak açılıyor. Bizlere verilmeyen kaynakları görmek için patronların karlarına bakmak yeterli olacaktır. Nerden geliyor o karlar? Tabi ki bizden çalışanlardan. Biz borç batağında debelenirken hak ettiğimiz her şey bizi o borçlara sokanların ceplerine giriyor. Bütün bunlar Saray'ın zebanisi Mehmet Şimşek'in Orta Vadeli Program'ında (OVP) açıkça anlatılıyor. İşte bu yüzden OVP emeklileri çökertme programıdır. Emekliler insanca bir yaşam için en düşük maaşın açık sınırının üzerinde asgari ücrete eş bir rakama ulaşmasını istiyor. Emekliler asgari ücretin belirlenmesi sürecinde söz sahibi olmak istiyor. Ve emekliler kendilerini çökertme programı olan OVP'yi yok etmek istiyor.

Ülke açık hava maden sahasına döndü!

Ülkenin doğusundan batısına, kuzeyinden güneyine her bir karış toprağı maden tehdidi altında. Bu iddia abartı değil. Son iki yılda 20 binden fazla maden ruhsatı verildi şirketlere. AKP/MHP iktidarı Türkiye topraklarının tam tamamına yüzde 55'inin maden sahası olarak işaretledi! Peki, ama neden? Cevabı Türkiye'nin içerisinde yer aldığı uluslararası kapitalist iş bölümünde gizli. Dünya kapitalizmi bir yandan emperyalist güçler arasında büyük bir rekabeti doğuruyor. Diğer yandan kapitalist yeşil dönüşüm adı altında iklim krizine karşı sözde önlemler almaya çalışıyor. Aslında yaptıkları iklim krizini de bir sermaye birikimine dönüştürmek. Güçlü bataryalar, mikro çipler, çeşitli elektronik cihazlar, savaş teknolojileri vb. üretmek için daha fazla hammaddeye ihtiyaç duyuyor kapitalistler. Onların derdi iklimi, gezegeni kurtarmak değil, sermayelerini daha fazla büyütme. Ülkeyi sermaye uşağı ve ayrıca sömürge

AKP/MHP iktidarı madenciligi hızlandırmak için her türlü yasal düzenlemeyi yapıyor. 12. Kalkınma Planı'nda açıkça şöyle demişlerdi: İzin süreçlerinde bürokrasi azaltılacak yatırım güvencesi artırılacak", "...İzin, ruhsat, lisans işlemlerinin elektronik ortamda gerçekleşmesine yönelik altyapı geliştirilecek", "...İzin süreçleri basitleştirilerek yatırım süreçleri hızlandırılacak ve yatırımcı üzerinde idari ve mali yükler azaltılacak", "Maden ruhsatlarının alınmasında yeterli mali imkanlara ve teknik kapasiteye sahip olma şartı getirilmesi yönünde mevzuat değişikliği yapılacaktır". Bu düzenlemeleri mayıs ayının başında yaptıkları maden kanunu değişikliği ile hayata geçirdiler bile.

valisi gibi yöneten AKP/MHP iktidarı ile onlardan pek de farkları olmayan ana muhalefet partileri bu uluslararası rekabet düzeninde yer edinmek için ülke topraklarını yağmaya açmaya pek hevesliler. Ülkenin her bir karış toprağı yerli ve

yabancı sermaye kuruluşlarına bu yüzden peşkeş çekiliyor. Uluslararası kapitalizm Erdoğan/Bahçeli ikilisine bu görevi verdiler. Uluslararası kapitalizme entegre olmuş TÜSİAD, MÜSİAD gibi sermaye grupları ile yabancı sermaye grupları ülkenin dört bir yanını yağmalyorlar. Ormanlarımız, meralarımız, çayırlarımız, dağlarımız, ovalarımız, tarım alanlarımız yağma altında.

Türkiye coğrafyasının yüzde 55'ini maden sahası olarak ilan ettiler. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na bağlı Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü, geçtiğimiz yıl 61 ilde 317 noktada çok büyük kısmı 4. grup madenler (linyit, taşkömürü, uranyum, toryum, radyum gibi enerji hammaddeleri ve altın, gümüş, platin, bakır, demir, krom, titan) olan doğal alan için ihale açtığını duyurdu. Bakanlığın maden yağması için ihaleye açtığı alan yaklaşık 175 bin 843 hektarlık doğal alanı kapsıyor.

Normalleşme ve faşizmin kırmızı çizgileri

Toplumun temel sorunları çözülmedikçe ister Özel “normalleşme” desin, ister Erdoğan “yumuşama” adımları atsın bu esas olarak bir statükoyu sürdürmektir. Köklü değişim olmadıkça da kapitalist düzeni restorasyonlarla konsolide etmektir normalleşme.

31 Mart yerel seçim sonuçları siyaseti yeniden dizayn ediyor. AKP'nin ağır yen(i)l gisi CHP'nin birinci parti olmasındaki yen-gisi siyasi aktörleri yeni yollara sürük-lüyor.

Sekiz yıldır olamayan oldu örneğin. Özgür Özel, Tayyip Erdoğan'la görüştü. Güçsüz-leşen yaralı Erdoğan Özel'in siyasette “normalleşme” dediği adımlara “can simidi” gibi sarıldı. Ama o buna “yu-muşama” diyor. Ülke ekonomik batağa sürüklenmişken halkın öfke-sini “öteleyip ehlileştirecek” bu adım “bulunmaz Bursa kumaşı” olabilirdi yeni siya-set doku(ma)larına.

Bahçeli'nin kırmızı çizgileri

Çok geçmeden Bahçeli kır-mızı çizgilerini kalınca çizdi. Meğer o da “kutuplaşalım, yumruklaşalım” demiyor-muş; ama “milli birliğin, devlet bekasının” önüne getirilen “yumuşamaya, nor-malleşmeye” karşıymış. Erdoğan bu çıkışa “kırmızı çizgilerimizden, ilkeleri-mizden” vazgeçemeyiz diye ortak oldu bile. Eh! Erdoğan olmak bu işte; burjuva sınıf siyasetinin kurdu olmak böyle bir şey vesselam. Soldaki de sağdaki de bana yazsın; gelmesin

devlete zeval, ben de sıy-rılıp çıkayım “bataktan” kurumsallaştırayım faşizmi. Çoktandır sermayenin çıkı-rına olan siyasetin yönü bu doğrultuda. Halkı, yoksulluğu, ezilmiş-liği mi düşünecek-lerdi?

Normalleşme nereye kadar?

On-ların nor-mal-leşme dediği şey, halkı yoksullaş-tıran Bakan Şimşek'in OVP programını uygulamada taviz vermemeye kadar. 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamayı yasaklamaya, gençleri kadın-ları, işçileri tutsaklaştırmaya kadar.

Kobani Kumpas Davası'yla Kürt siyasetçilere haksız yere onlarca yıl hapis vermeye kadar. Kayyım atayarak Hakkâri de Halkın iradesini gasp etmeye kadar. Barış elini uzatan Kürt halkı-na savaşı reva

görüp, yaz aylarında “Büyük ope-ras-

yon” ger-çek-leştirme politikaları-na kadar. Haziran ayının ba-

şında yeni bir basın yasağı anlamı taşıyan “etki ajanlığı” yasasına; yeni eğitim müfre-datının kabulüyle, çocukları bir partinin (AKP'nin) prog-

ramının içeriğiyle, Osmanlı-cı, İslamcı, Türkçü zihniyeti oluşturmaya kadar... Kavala ve Gezi tutsaklarının yeniden yargılanması talebi-ne mahkeme heyeti değişse de yeniden reddedilmesine kadar!

Normalleşme statükodur

Toplumun temel sorun-ları çözülmedikçe ister Özel “normalleşme” desin, ister Erdoğan “yumuşama” adımları atsın bu esas olarak bir statükoyu sürdürmektir. Köklü değişim olmadıkça da kapitalist düzeni restoras-yonlarla konsolide etmektir normalleşme. AKP-MHP iktidarı ile düzen içi muhalefet kırmızı çizgilerde uzlaştıkça atıla-cak her adım restorasyonu geçmeyecek, sistem sınırla-rında atılan “normalleşme” adımları faşistleşmenin “pekiştirme sıfatı” olmaktan öteye gitmeyecektir. Yani normalleşme deyince “tüy” gibi “pamuk” gibi hafif şeyler akla gelse de Düşse de bir kâğıt aklığında politika “suretine”; Faşizmin sert yumrukları patlıyor halkın suratında. Çözüm normalleşmeyle değil Demokratik Cumhuri-yetle mümkündür.

Çözüm normalleşmeyle değil Demokratik Cumhuriyetle mümkündür.

Çocuk emeği ile büyümek isteyen bir program!

OVP adıyla üstümüze sürdükleri yoksullaştırma programı ülkenin çocukları için olumlu hiçbir şey barındırmıyor! Aksine, yoksulluğu ve güvencesizliği hızla arttıran bu yeni ekonomi modeli çocuk işçiliğinin katlanmasını sağlıyor. Sermayenin güncel ihtiyacı olan ucuz işgücü yüzlerce yıldır olduğu gibi yine çocuk emeğinden sağlanıyor.

Öyle bir ülke düşünelim ki çocuklar okula aç giderken ekonomi iyi naraları atılsın! Evet, bildiniz! Burası ülkemiz. Resmi rakamlara göre bile en az 1 milyon çocuk okula yiyecek götüremiyor. Milyon-larca çocuk derin bir yoksulluk çekiyor; temel gıdadan kıyafete, ayakkabıdan tatalım da okul gereçlerine kadar neredeyse hiçbir şeyleri karşılanamıyor.

Hane başına düşen gelir azaldıkça evin en küçüğüne kadar hemen herkes çalışmak zorunda kalıyor. Yaşlılardan çocuklara... Çocuk işçilik ülkemizde hızla artıyor, ikti-dar eliyle de önü açılıyor. Sadece son 10 yılda 700'e yakın çocuğun çalışırken hayatını kaybettiği ülkemizde pek çok çocuk ağır koşullar altında, uzun saatler ve güvencesiz çalışıyor.

Bizzat iktidar mensubu bakanların övündüğü MESEM adlı işçileştirme projesi kapsamında 1 buçuk milyondan fazla çocuk/genç, stajyerlik ya da çıraklık, meslek öğrenimi adı altında patronlara teslim edili-yor. Bu gençler haftada 1 gün okula giderken 4 gün işe gidiyorlar ve okullar tatil olunca da çalışmaya devam edi-yorlar. Hiç durmayan bir sömürü çarkı!

OVP adıyla üstümüze sürdükleri yoksul-laştırma programı ülkenin çocukları için olumlu hiçbir şey ba-rındırmıyor! Aksine, yoksulluğu ve güven-cesizliği hızla arttıran bu yeni ekonomi

modeli çocuk işçiliğinin katlanmasını sağlıyor. Sermaye-nin güncel ihtiyacı olan ucuz işgücü yüzlerce yıldır olduğu gibi yine çocuk emeğinden sağlanıyor. Meslek gelişimi diyerek açılan, MESEM'e dâhil edilen okulların açılışında konuşan Bakan patronlara seslenerek “Siz ne isterseniz yapalım; ihtiyaçlarınıza göre bölümler açalım, teknik destek sağlayalım... Ara eleman açığımızı birlikte kapatalım.”

Yıllardır “çocuk işçiliğine 0 tolerans” reklamları yapılıyor. Konu çocukların açlığına ve yoksulluğuna gelince mangal-da kül bırakmayan iktidar güçleri tam da OVP gibi prog-ramlarla çocukların en küçük yaşlardan itibaren işçileş-mesinin desteklenmesini sağlıyorlar. Kamu tasarrufu diye attıkları adımların karşısında patronların vergi borçlarını tek kalemde siliyorlar.

O sildikleri borçların bir miktarı ile bile ülkede milyonlarca çocuğun bir öğün okul yemeği sağlanabilir, biliyorlar ama yapmıyorlar. Çünkü eğitim onlar için yük!

Çok açıkça belirtmek gerekir ki OVP=Çocuk yoksulluğu, OVP=Çocuk işçiliğidir! Milyonlarca çocuğun sermayenin çark-larına terk edildiği ve daha da edileceği bu düzende önümüze koyulan bu program ancak ve ancak yine ser-mayeye yarayacak. Şimşek'in şeytan politikalarının karşısında tüm çocuk-lar için mücadele etmek önümüzdeki dönemin en acil görevlerinden.

OVP = Kadınlarla uzun vadeli yoksulluk, güvencesizlik!

Enflasyonla “mücadele” adı altında bütün bir toplumu, yani aslında çoğunluğu oluşturan yoksul, emekçi kesimi açlığa mahkûm etmek niyetindeler. Niyetlerinde oldukça ciddiler! Tam da bu yüz-den hızla uygulamaya başladılar. Ülkenin emekçisinin gırtlığına yapışp anla-rına alma pahasına ger-çekleştirilmek istenen “büyüme” biliyoruz ki yalnızca sermayedarlar için geçerli. “İtibardan tasarruf olmaz” diyenle-rin tasarruftan kasıtları elbette halkın kaynakla-rını kamu kaynaklarını kisma.

Saraya, resmi araçlara, koruma giderlerine, savaşa gelmeyen tasar-ruf çocukların zaten az sayıda verilen okul yemeğine geliyor. Sonra da adım adım sağlıktan eğitime genişleyen bir tasarruf furiasıyla halkı yoksulluk içinde boğar-ken daha da zenginleş-meyi planlıyorlar. Bu programla kadınlara vadedilenler belli: ucuz, esnek ve güvencesiz ça-lışma koşulları! Yatırım-cıyı çekmenin yolu ucuz emek gücü; onu da en çok kadınlar ve çocuk-lardan sağlayabiliyorlar. Programda esnek çalış-manın önüne “güvence-li” getirilerek makyajlan-mış! Özellikle kadınların çalıştırıldığı bu alanda yarı zamanlı ve uzaktan çalışılıyor ve her şey patrona bağlı; kıdemden tatalım da çeşitli haklara kadar her şey patron-ların sırtından alınıp emekçiye bırakılıyor. Çok güvenceli değil mi! Yani aslında bir yandan “üç çocuk” söylemleri yükseltilirken diğer ta-raftan aynı sermayenin de ihtiyaçları gözetiliyor.

Kadınlar evde çocuk yetiştirip görünmeyen bir emeği anbean har-carken diğer taraftan eve gelen işleri yapacaklar. Tek tek söyleyince göze az görünen bu yöntem milyonlarca kadını bir şekilde içine alıyor ve sermayenin ihtiyacının önemli bir bölümünü karşılıyor. Bir yandan serma-yeye cennet vadeden OVP'nin yükü diğer yandan onun getireceği ağır yoksulluk kadınla-rın sırtına yükleniyor. Kadın, emek gücü piyasadaki yerini ucuz ve güvencesiz şekilde alırken, Aile ve Gençlik Bankası gibi yollar-la erkek egemen aile “korunuyor”. Kamu tasarrufu adı altında var olan haklar da tırpanla-nırken kreş, ulaşım, yaşlı ve hasta bakımı gibi tüm işler yine kadınlara kalıyor. Kadının ücretli eme-ği ucuzlaşırken ev içi emek yoğunlaşıyor. Bir yandan üç çocuk diğer yandan yüceltilen aile ile kadınların etrafı patriyarkal kapitalizm tarafından sarılıyor. OVP'nin kadınlara vaadi belli: daha ucuz, daha güvencesiz, daha çok ça-lışmak ama daha yoksul yaşamak! İşçi direnişlerine bakar-sak ama OVP'ye ve yok-sullaştırmaya karşı ne yapılacağını görebiliriz: O direnişlerin çoğunda kadınlar en öndelerdi, en öndeler! Şimdi de sermayenin yüksek çıkarları uğruna ve bize rağmen uygulanmak istenen bu programa karşı çıkılmalı. Uzun vadeli bir insanca yaşam için!

Küresel gerginlik arttıkça, hele de o gerginliğin en çok yoğunlaştığı bir coğrafya olan bölgemizde, yeni normaller ve yeni dengeler oluşuyor; öyle kendi kendine de değil, askeri gücün borusu ötüyor! Uçaklar, İHA'lar, roketler, tanklar, bombalar, pusular, yüz yüze çatışmalar..vd.

Savaşa mı sürükleniyoruz?

Putin bir türlü Ankara'ya gelmiyor. Belli ki, bir şeyler istiyor ama henüz alamamış, "Siz bilirsiniz" demeye getiriyor! Hatta geçen gün yaptığı basın toplantısında, Türkiye'nin ekonomik krizini aşma amacıyla gereken desteği alabilmek için Batı'ya verdiği siyasal, askeri ve ekonomik tavizleri kastederek "Hayrola?" dedi. Arkasından da hemen ekledi, "Siz zararlı çıkarsınız!" Biden daha kötü, neredeyse yalvararak ayağına gidip bir ortak fotoğraf almak isteniyor hepi topu, ama elin kovboyu "Yok, istemem, gelme" diyor! Demek o da aldıkları yetmemiş olacak ki, yeni bir şeyler daha istiyor! Hani şu malum "İtibardan tasarruf olmaz" lafı vardı, gören bilen var mı, o nereye gitti? İtibarı falan geçtik, adeta dilenerek istenen bir el

sıkışma, bir fotoğraf, hadi en fazla bir iş yemeği; yok, yok, yok! Peki, neden? Küresel gerginlik arttıkça, hele de o gerginliğin en çok yoğunlaştığı bir coğrafya olan bölgemizde, yeni normaller ve yeni dengeler oluşuyor; öyle kendi kendine de değil, askeri gücün borusu ötüyor! Uçaklar, İHA'lar, roketler, tanklar, bombalar, pusular, yüz yüze çatışmalar..vd. Belli ki, küresel hiyerarşinin çelikten güç ilişkilerinin öznelere kriz koşullarında önceden önemsemeyeceği bazı tutumlara artık tahammül etmeyecekler! Ve deyim yerindeyse, aba altından sopa gösteriliyor! Artık diplomasiyle giderilemeyen boşluk alanlar askeri-politik güçle doldurulacak! Biden hamle yaparak Türkiye

içindeki inisiyatif alanını genişletirse, Putin'in de kendi hamlesini yapacağı belli değil midir? Ya da tersi, Putin yol alırsa Biden sıçrayacaktır! Dengeler en küçük nüanslara bile yayılan bir yüksek gerilimle yükleniyor! Evet, Türkiye egemenleri, şimdiye

dek küresel hegemonya boşluğunun yarattığı fırsatı değerlendirip, kendi coğrafyasında bir stratejik özerklik kazanarak bölgesel hegemonik güç olmak için hamle yapıyordu. Bu hamleler küresel güçlerden özel bir karşı hamleyle baskılanmıyordu. Taraflar net bir

tutumla sınırlarını belirtilmemişti. Bir zaman önce sormuştuk, "Siz küresel güçlerin şimdilik müdahale etmediği bir boşluk alanda dans ediyorsunuz da o dansı yapmanızı sağlayan "iznin" hep süreceğini mi sanıyorsunuz?

Soruyoruz

Olağaniüstü yoksulluk, enflasyon, sarsılan ekonomi, iktidar partilerinin azalan halk desteği, Kürtlere ve Alevilere sürdürülen düşmanlık, yeni müfredat dayatmasıyla laiklere ve her zaman her yerde kadınlara dönük saldırılarla toplumsal bütünlüğü bizzat iktidarı eliyle parçalanan bir ülke bu gerginlikleri kaldırabilir mi?

1- "Mavi vatan" üzerinden Yunanistan ve Mısır'la kurulan gerginlik, Libya'ya yığılan askeri güç, Afrika açılımlarıyla göze alınan sürtüşmeler, Kıbrıs'ta "çözumsuzlük" politikasıyla kalıcılaştırılmak istenen "kukla devlet" ne olacak?

2- Suriye'de kısıktırılan iç savaşla kurulan fiili işgal bölgeleri, Rojava'daki Kürt bölgesini tasfiye için yapılan askeri hamle hesapları ne olacak?

3- Irak'ta Kürt bölgesine bugün yarın yapılması beklenen askeri operasyon olacak mı?

4- İran'la ABD arasındaki gerilimde fırsat kollama sinsiliği sürece mi, İran'la savaşacak mıyız? İran'ın BRICS üyesi olduğu unutulmadı değil mi?

5- Azerbaycan'la artan oranda ortaklaşma ve bu ortaklığın hegemonik gücü olma hedefi

sürüyor mu?

6- Hem Ukrayna'ya askeri destek hem de Rusya ile ekonomik ve siyasi ilişkilerin güçlendirilmesi sürdürülebilir mi? Savaş gerilimi yükseldikçe ABD'nin ambargolarını ihlal ederek Rusya ile yürütülen ticari ilişkiler ne olacak? Ya turizmi ayakta tutan Rus turistler?

Evet, bunların hepsi Türkiye kapitalizminin bölgesel hegemonya ihtiyacıyla bağlantılıdır, ama Türkiye bu hamlelerin talep ettiği ve bundan sonra küresel gerilimin sertleşmesine bağlı olarak artan oranda talep edeceği askeri, ekonomik ve politik güce sahip midir? Ya da şimdilerde görüldüğü üzere Batı ile yakınlaşma derinleşirse, söz konusu hamlelerin neredeyse hepsinde Rusya ile kurulan dengeler bozulunca ne olacak? Rusya'nın tepkileri nasıl karşıla-

nacak, yeterli güç var mı?

Ve kritik soru: Türkiye etrafındaki her yere hamle yaparken, kendi bünyesi ne durumda? Olağanüstü yoksulluk, enflasyon, sarsılan ekonomi, iktidar partilerinin azalan halk desteği, Kürtlere ve Alevilere sürdürülen düşmanlık, yeni müfredat dayatmasıyla laiklere ve her zaman her yerde kadınlara dönük saldırılarla toplumsal bütünlüğü bizzat iktidarı eliyle parçalanan bir ülke bu gerginlikleri kaldırabilir mi? Türkiye'yi küresel savaş sürecinde kendi kullandığı araçlardan biri yapmak ve şimdi Ukrayna'da olduğu gibi doğrudan el koymak için fırsat kollayan Batı'nın çakallarına mı güveniliyor? "O kadar aptal değiller" diyorsanız, yoksa ülkeye onlar adına çoktan el mi koyuldu? Nereye sürükleniyoruz?

Dünyanın suyu ısınıyor!

Kapitalizmin dünyadaki lideri ABD, savaşı ateşlerini büyötmeye ve yaymaya devam ederek hegemonyasını korumaya çabılıyor.

Kapitalizmin krizinin derinleşerek sürmesi, her geçen gün dünyanın herhangi bir noktasındaki gerilimleri savaşa dönüştürüyor. Sermayedarlar arası çıkar çatışmaları ile emekçilerle sermayedarlar arasındaki sınıf çatışmalarının neden olduğu bu gerilimler savaşa dönüşüyor. Çünkü sermaye sahipleri kendi krizlerini çözmek ve bunu "fırsata dönüştürmek" için savaştan başka bir yol olmadığını biliyorlar. Kapitalizmin dünyadaki lideri ABD, savaş ateşlerini büyötmeye ve yaymaya devam ederek hegemonyasını korumaya çabılıyor. Ukrayna'daki savaşta Rusya'ya diz çöktürtemeyen ABD, savaş büyötmek için neo-Nazi Azov Taburu'na yönelik silah tedarik yasağını kaldırdı. İşgalci İsrail

devletinin Gazze'ye yönelik soykırıma varan saldırılarına askeri ve siyasi destek veriyi sürdürüyor. Çin'i çevreleme politikası doğrultusunda Tayvan'daki gerilimi diri tutmaya çabılıyor. ABD'nin tarihsel ortağı Avrupa ise paralel politikalar izlemeye çabalasa da içerisinde yükselen "aykırı" seslere engel olamıyor. Ukrayna'ya askeri ve siyasi desteğin öncülüğünü yapan Almanya ve Fransa, İsrail'in saldırılarına sessiz kalırken Filistin halkına destek verenlere zulmetmeyi sürdürüyor. Fakat Avrupa Parlamentosu seçimlerinin sonuçları bu politikaların sonuna gelindiğine işaret ediyor. Avrupa halkları, kendilerini yoksullaştıran ABD yanlısı savaş politikalarına karşı tepkisini "aşırı

sağ" yani faşizan yapılaraya yönelerek gösteriyor. Sosyalist solun gerek örgütsel gerekse program, taktik ve stratejik zafiyetleri kitlelerin "şimdilik" halkın bu yönelime sahip olmasına neden oluyor. Öte yandan iktidardaki "merkez sağ" denilen sermaye yanlısı partiler de "aşırı sağcı" ve faşizan yapıların söylemlerini dile getiriyorlar. Bu da sermaye sahiplerinin çözümü faşizan iktidarlara ve uygulamalarda gördüklerini açıkça ortaya koyuyor. Rusya ve Çin ise "Batı'dan geri kalmayarak silahlanmayı sürdürüyor. Doğu Ukrayna'daki konumunu güçlendiren Rusya, kuzeydeki Harkov'a doğru yürümeyi başladı. Diğer yandan

Moskova, NATO'nun savaşa doğrudan dahil olması halinde nükleer silah kullanacağını açıkça belirterek "nükleer savaş"ı olabirliğini kanıksattırıyor. ABD'nin çevreleme politikalarının farkında olan Çin ise askeri harcamalara yönelik bütçesini artırıyor. Buna ek olarak başta Afrika ve Orta Doğu olmak üzere ticari ilişkilerini geliştirerek çemberi yırtmayı amaçlıyor. Ticari hamlelerini Avrupa'ya doğru genişleterek "Batı" blokundaki çatlakları genişletmek istiyor. ABD'den AB'ye, Rusya'dan Çin'e kadar

küresel güçler çıkarlarını gerçekleştirecek hamlelerini askeri güçlerine ve savaşa dayandırıyor. Bu durum ve şiddeti giderek büyüyen savaş ateşleri, bütün halkları açıkça tehdit ediyor. Ek olarak kapitalizmin doğayı talan ederek canlı yaşamı yok etmesi, sermayedarların dünyanın "suyunu ısıtarak" ölümü yeryüzüne yaymayı sürdüreceklerini ortaya koyuyor. Yaşamı savunup başka bir dünyanın mümkün olabileceğini ortaya koyanlar onları engelleyene kadar...

UMUTSUZLUĞA DEĞİL TÖP'E ÖRGÜTLEN

HAYDİ ŞİMDİ

FORMU DOLDUR, TÖP'E ÜYE OL, ÇETE DÜZENİNİN YIKILIŞINA ÖRGÜTLÜ MÜCADELE İLE

İMZANI AT!

Form için kodu tarat

★ TÖP TOPLUMSAL ÖZGÜRLÜK PARTİSİ

toplumsal özgürlük

Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Savaş Çiçek

Adres: İstiklal Cad. Balo Sok. Tokatlıyan Han No: 21 Beyoğlu

Baskı: İhlas Gazetecilik A.Ş. Merkez Mah. 29 Ekim Cad. İhlas Plaza

No: 11A/41 Yenibosna/Bahçelievler, İstanbul Tel: 0212 454 30 00